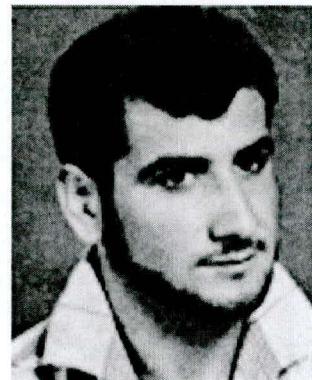

טוראי
שמש, יוסף

בן שלום וחיריה. נולד ביום כ"ח בכסלו ת"ש (10.12.1939) בעיר מוסול אשר בעיראק. אחרי שהוא עלה לארץ התחל לומד בבית-ספר בחדרה ולאחר מכן עבר לבית-אלפא. גויס לצה"ל ונפל בשעת מילוי תפקידו ביום ג' במרחישון תש"ט (16.10.1958) והובא למנוחת-עלמים בבית-הקבורות בחדרה.

(דף זה הוא חלק ממפעלי ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

נזכור את פולם

כל הזכויות שמורות © 2009. מדינת ישראל, משרד הביטחון.
Copyright © 2009. The State of Israel, Ministry of Defense. All rights Reserved.

דברים לזכרו מאת האחות עליזה

"יוסי היה גבר חזק. ביטויו לחזקו נתנה אחת השכנות שהיתה תמיד אומרת לו:
"אתה כל כך חזק שאתה יכול לחזור שרשרת ברזל בצווארך".

המשפחה הייתה גרה במעברת אגרובנק. היה לה צריף אחד בגל גודלה של המשפחה. החלטנו לחלק את הצריף לשניים. יוסי העביר את מיטות הברזל הבודדות בעצמו, כשהוא מרימים כל מיטה בידי אחת. לכל מקום שהוא פנה הוא הפיגן כח.

מפקדו סיפר שככל החברה היו באימון והם ירדו לאכול לרגלי ההר. תותח עם צרייח הדרדר מההר לכיוון החברה. יוסי מנע מההתותח להמשיך ולהדרדר, וכך השיל את חבריו מגיעה. הוא, מהעכמתה שהפעיל קיבל כנראה שבר, לקחו אותו לביב"ח רמב"ם לניתוח, ואף אחד מהמשפחה לא ידע על כך...
ליוסי היה חוש הומור מפותח. כאשר בא לשכת הגיוס שאלו אותו אם יש לו רכב. תשובהתו: "כן. אופניים".

יוסי אהב לעוזר לכולם ותמיד דאג לאחרים. קשה להאמין שגבר כל כך חזק, שדאג ושמיר על כולם לא הצליח לשמור על עצמו. חברו אברהם שבר את הרגל כי נתפסה לו בין האוניה למזה. יוסי סעד אותו וטיפל בו עד להחלמתו.

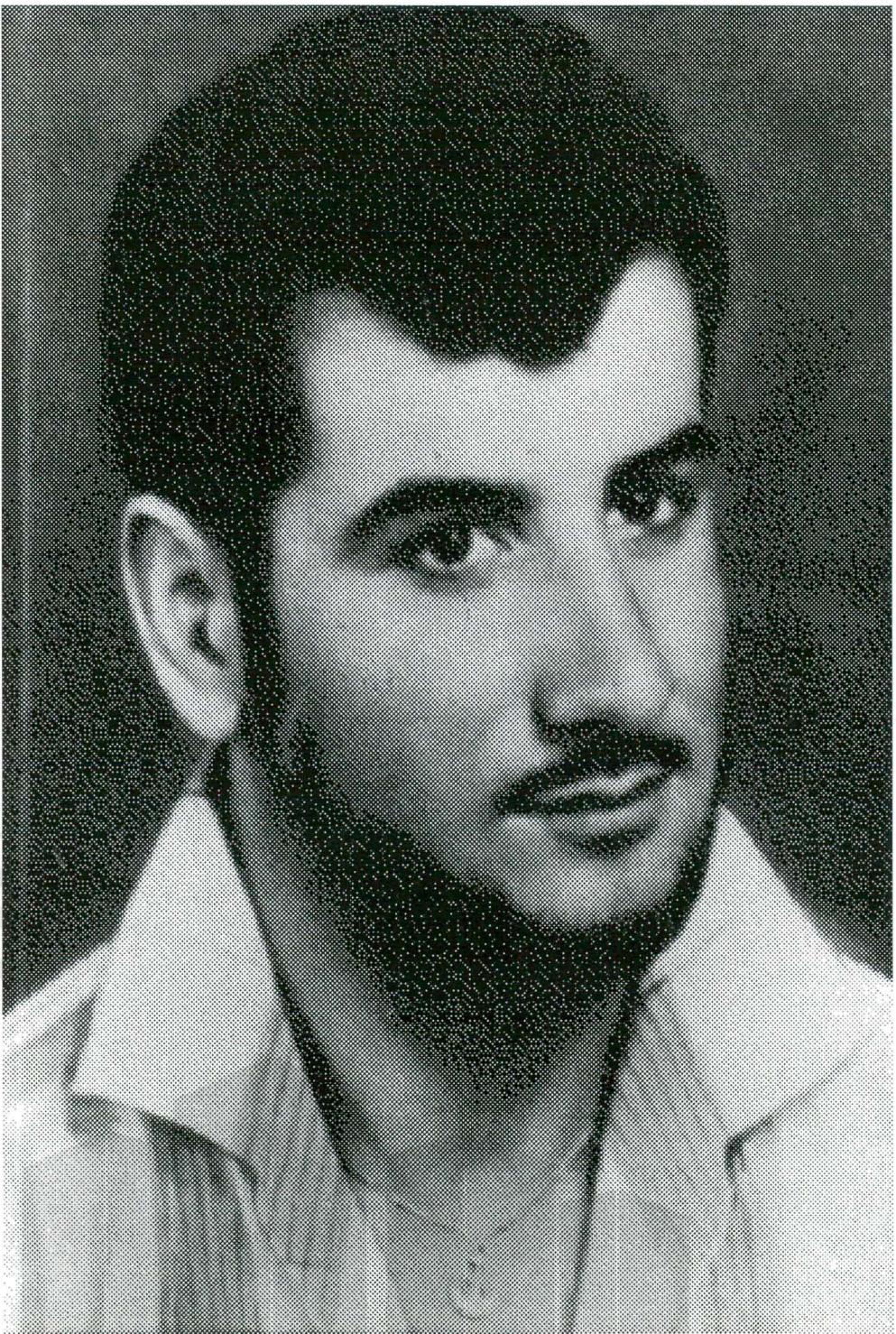
יוסי היה נער סקרן ואהב להתנסות בכל. כשהיה חוזר מבית הספר היה אוסף חרקים, בודק אותם, חלקם מגדל וחלקים מנותח. אפילו ברקמה נתן ידו, את תיק האוכל הראשון של אחוותו הקטנה, שלווי, הוא רקס. יוסי היה אהוב על כולם. כל פעם שהיא חוזר מן הצבא כל השכונה הייתה יוצא לקבל את פניו. הבחורות היו עושות ממש הילולה לבבוזו.

יוסי יזכיר תמידcadmus האהוב על כולם.

יד לבנים - חדרה

יוסף שמש בן חיירה ושלום שמש

10/12/39
16/10/58

כ"ח בכסלו ת"ש
ג' בחשוון תש"ט

נולד ביום
נפל ביום